

DYREKTYWA RADY

85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 roku

w sprawie oceny skutków niektórych publicznych i prywatnych przedsięwzięć dla środowiska

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

biorąc pod uwagę Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a szczególnie art. 100 i 235 tego Traktatu,

biorąc pod uwagę projekt Komisji¹,

biorąc pod uwagę opinię Parlamentu Europejskiego²,

biorąc pod uwagę opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

zważywszy, że w programach działania Wspólnot Europejskich dotyczących środowiska z lat 1973⁴ i 1977⁵, jak również w programie działania z roku 1983⁶, których główne zarysy zostały zatwierdzone przez Radę Wspólnot Europejskich i przedstawicieli rządów państw członkowskich, podkreślono, że najlepsza polityka w zakresie środowiska polega na zapobieganiu powstawaniu zanieczyszczeń i uciążliwości, a nie na późniejszych próbach przeciwdziałania ich skutkom; **zważywszy**, że potwierdzono potrzebę uwzględniania tych skutków w środowisku w możliwie najwcześniejszej fazie wszystkich procesów projektowania technicznego i podejmowania decyzji; **zważywszy**, że zapewniono wprowadzenie w życie procedur oceniania takich skutków;

zważywszy, że różnice w obowiązującym ustawodawstwie różnych państw członkowskich w odniesieniu do oceny skutków dla środowiska publicznych i prywatnych przedsięwzięć mogą tworzyć niekorzystne warunki konkurencji i przez to bezpośrednio wpływać na funkcjonowanie wspólnego rynku; **zważywszy**, że z tych względów jest rzeczą konieczną, by przybliżyć obowiązujące w tym zakresie przepisy krajowe, zgodnie z art. 100 Traktatu;

zważywszy ponadto, że jest konieczne osiągnięcie jednego z celów Wspólnoty, jakim jest ochrona środowiska i jakości życia;

zważywszy, że w Traktacie brak jest niezbędnych podstaw prawnych do działań w tej dziedzinie i dlatego należy odwoływać się do art. 235 Traktatu;

zważywszy, że należy wprowadzić ogólne zasady oceny skutków dla środowiska w celu uzupełnienia i skoordynowania procedur wydawania zezwoleń na publiczne i prywatne przedsięwzięcia, które mogą w znaczący sposób oddziaływać na środowisko;

zważywszy, że zezwolenie na publiczne lub prywatne przedsięwzięcia, które mogą znacząco oddziaływać na środowisko, powinny być udzielane jedynie po uprzednim wykonaniu oceny możliwych i istotnych skutków w środowisku tych przedsięwzięć; **zważywszy**, że ocena taka musi być przeprowadzona na podstawie stosownych informacji dostarczonych przez inwestora, które mogą być uzupełniane przez władze i obywateli zainteresowanych danym projektem;

zważywszy, że zasady oceny skutków w środowisku powinny być zharmonizowane, szczególnie w odniesieniu do przedsięwzięć, które powinny być przedmiotem oceny, podstawowych obowiązków inwestorów oraz do zakresu oceny;

zważywszy, że pewne rodzaje przedsięwzięć oddziałują znacząco na środowisko i że przedsięwzięcia takie muszą z zasady być przedmiotem szczegółowych ocen;

zważywszy, że przedsięwzięcia innych rodzajów mogą nie zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i że takie przedsięwzięcia powinny być oceniane wtedy, gdy państwa członkowskie stwierdzą, że wymóg oceny wynika z

charakterystyki tych przedsięwzięć;

zważywszy, że do oceny przedsięwzięć niezbędne jest dostarczenie pewnego minimum informacji dotyczących przedsięwzięcia i powodowanych przez nie skutków;

zważywszy, że skutki powodowane w środowisku przez dane przedsięwzięcie muszą być oceniane ze względu na troskę o ochronę zdrowia ludzi, poprawę jakości życia poprzez poprawę jakości środowiska oraz zachowanie różnorodności gatunków i zdolności reprodukcyjnej ekosystemów jako podstawowego warunku utrzymania życia;

zważywszy, że niniejsza dyrektywa nie powinna stosować się do przedsięwzięć, których szczegółowe rozwiązania zatwierdzone zostały przez określony akt krajowego ustawodawstwa, ponieważ cele tej dyrektywy, łącznie z dostarczeniem informacji, są realizowane poprzez proces ustawodawczy;

zważywszy ponadto, że w wyjątkowych wypadkach może być właściwe zwolnienie określonych przedsięwzięć od procedur oceny ustanowionych tą dyrektywą, pod warunkiem dostarczenia Komisji stosownych informacji,

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Dyrektywa niniejsza odnosi się do oceny skutków powodowanych w środowisku przez przedsięwzięcia publiczne i prywatne, które mogą znacząco oddziaływać na środowisko.

2. W rozumieniu niniejszej dyrektywy następujące określenia oznaczają:

"przedsięwzięcie":

- wykonanie prac budowlanych, instalacji lub układów,
- inne wkroczenie w otoczenie przyrodnicze i krajobraz, włącznie z wydobywaniem zasobów mineralnych;

"inwestor":

- wnioskujący o zgodę na prywatne przedsięwzięcie lub organ publiczny, który inicjuje przedsięwzięcie;

"zezwolenie inwestycyjne":

- decyzja właściwego organu władzy lub właściwych organów władzy upoważniająca inwestora do wykonania przedsięwzięcia.

3. Właściwym organem lub właściwymi organami będą organy władzy wyznaczone przez państwa członkowskie jako odpowiedzialne za wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.

4. Dyrektywa niniejsza nie obejmuje przedsięwzięć służących obronie narodowej.

5. Dyrektywa niniejsza nie powinna być stosowana do przedsięwzięć, których szczegółowe rozwiązania zostały zatwierdzone specjalnym aktem krajowego ustawodawstwa, ponieważ cele tej dyrektywy, łącznie z dostarczeniem informacji, są osiągnięte w procesie ustawodawczym.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie zastosują wszystkie konieczne działania w celu zapewnienia, iż skutki przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko z powodu między innymi ich

charakteru, rozmiarów lub położenia będą przedmiotem oceny zanim zostanie udzielone zezwolenie na przeprowadzenie tych przedsięwzięć.

Przedsięwzięcia te określono w art. 4 niniejszej dyrektywy.

2. Oceny oddziaływania na środowisko mogą być włączone do istniejących procedur udzielania zezwoleń na przedsięwzięcia w państwach członkowskich lub - jeśli nie zostanie to spełnione - do innych procedur albo do procedur, które będą ustanowione jako konieczne do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy.

3. Państwa członkowskie mogą w wyjątkowych sytuacjach wyłączyć określone przedsięwzięcie w całości lub w części spod postanowień tej dyrektywy.

W takim przypadku państwa członkowskie:

(a) rozważą, czy byłaby właściwa inna forma oceny i czy zebrane w ten sposób informacje powinny być udostępnione opinii publicznej;

(b) udostępnią zainteresowanym informacje odnoszące się do wyłączenia spod działania dyrektywy i powody tego wyłączenia;

(c) poinformują Komisję, zanim udzielona zostanie zgoda na wyłączenie, o powodach uzasadniających wyłączenie i w uzasadnionych przypadkach przekażą jej informacje, które udostępniły swoim obywatelom.

Komisja przekaże otrzymane dokumenty bezzwłocznie innym państwom członkowskim.

Komisja będzie składać Radzie coroczne sprawozdania ze stosowania tego ustępu dyrektywy.

Artykuł 3

Ocena oddziaływania na środowisko ma określać, opisywać oraz oceniać we właściwy sposób dla każdego indywidualnego przypadku i zgodnie z art. od 4 do 11 bezpośrednie i pośrednie skutki przedsięwzięcia dla następujących elementów:

- ludzi, fauny i flory,
- gleby, wód, powietrza, klimatu i krajobrazu,
- wzajemnego oddziaływania między elementami wymienionymi w dwóch poprzednich wierszach,
- dóbr materialnych i dziedzictwa kultury.

Artykuł 4

1. Przedsięwzięcia zaliczone do kategorii wymienionych w załączniku I, z zastrzeżeniem art. 2 ust. 3, będą przedmiotem oceny zgodnie z art. od 5 do 10.

2. Przedsięwzięcia zaliczone do kategorii wymienionych w załączniku II będą przedmiotem oceny zgodnie z art. od 5 do 10, jeśli państwa członkowskie uznają, że wymóg taki wynika z charakterystyki tych przedsięwzięć.

Państwa członkowskie mogą między innymi wskazać pewne rodzaje przedsięwzięć jako podlegające

ocenie albo mogą ustanowić kryteria i (lub) progi konieczne do określenia, które z przedsięwzięć kategorii wymienionych w załączniku II muszą stać się przedmiotem oceny zgodnie z art. od 5 do 10.

Artykuł 5

1. W stosunku do przedsięwzięć, dla których na podstawie art. 4 musi być wykonana ocena oddziaływania na środowisko zgodnie z art. od 5 do 10, państwa członkowskie podejmą działania konieczne do zapewnienia, że inwestor dostarczy w należytej formie informacji wyszczególnionych w załączniku III, jeżeli państwa te:

(a) uznają, że informacje takie są istotne dla danego etapu procedury wydawania zezwoleń i dla specyficznych właściwości określonego przedsięwzięcia lub typu przedsięwzięcia oraz dla cech środowiska, które mogą być naruszone;

(b) uznają, że można w sposób uzasadniony zażądać od inwestora zebrania takich informacji, mając między innymi wzgląd na obecny stan wiedzy i stosowane metody ocen.

2. Informacje, które powinien zgodnie z treścią ust. 1 niniejszego artykułu dostarczyć inwestor, powinny zawierać co najmniej:

– opis inwestycji obejmujący informacje o miejscu, projekcie i wielkości inwestycji,

– opis działań niezbędnych do uniknięcia, zmniejszenia lub zapobieżenia, jeśli to możliwe, znaczącym szkodliwym skutkom inwestycji,

– dane wymagane do rozpoznania i oszacowania zasadniczych skutków, które inwestycja może spowodować w środowisku,

– streszczenie w języku nietechnicznym treści informacji wymienionych w ust. od 1 do 3.

3. Państwa członkowskie zapewnią, jeśli uznają to za konieczne, udostępnienie inwestorowi stosownych informacji będących w posiadaniu jakiegokolwiek organu władzy.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie podejmą działania konieczne do zapewnienia organom władzy, które ze względu na ich szczególną odpowiedzialność w zakresie ochrony środowiska mogą być zainteresowane przedsięwzięciem, sposobność do zaopiniowania wniosku o zezwolenie na inwestycję. Państwa członkowskie wyznaczają organy władzy, z którymi w tym celu należy się konsultować, na zasadach ogólnych lub rozpatrując poszczególne przypadki dotyczące wniosków o wydanie zezwolenia. Informacje zebrane na podstawie art. 5 przekazane zostaną tym organom. Państwa członkowskie przedstawiają szczegółowe ustalenia dotyczące konsultacji.

2. Państwa członkowskie zapewnią:

– udostępnienie opinii publicznej każdego wniosku o zezwolenie na inwestycję i każdej informacji zebranej zgodnie z postanowieniami art. 5,

– zainteresowanej społeczności sposobność wyrażenia opinii zanim przedsięwzięcie zostanie rozpoczęte.

3. Państwa członkowskie wprowadzą szczegółowe ustalenia w sprawie tych informacji i konsultacji, które w zależności od szczególnych cech przedsięwzięć lub miejsca jego realizacji mogą:

- określać zainteresowaną społeczność,
- określać miejsca zapoznawania się z informacją,
- podawać sposób, w jaki opinia publiczna będzie informowana, np. przez rozlepianie afiszy w pewnym promieniu, zawiadamianie w lokalnych dziennikach, przez organizację wystaw planów, rysunków, tabel, wykresów, modeli,
- określać sposób konsultowania się ze społeczeństwem, np. przez zbieranie pisemnych wniosków, lub przez publiczną wymianę poglądów,
- wyznaczać stosowne ograniczenia czasowe dla różnych etapów procedury, ażeby zapewnić podjęcie decyzji w racjonalnym terminie.

Artykuł 7

Jeżeli państwo członkowskie będzie mieć świadomość, że przedsięwzięcie może oddziaływać znacząco na środowisko w innym państwie członkowskim lub na żądanie państwa członkowskiego, które może być w znacznym stopniu narażone na takie oddziaływanie, państwo członkowskie, na którego terytorium zamierza się realizować takie przedsięwzięcie, wyśle informacje zebrane zgodnie z postanowieniami art. 5 do innych państw członkowskich w tym samym czasie, w jakim udostępni je swoim obywatelom. Informacje takie posłużą jako podstawa do wszelkich konsultacji na zasadzie wzajemności i równości, w ramach dwustronnych stosunków państw członkowskich.

Artykuł 8

Informacje zebrane zgodnie z postanowieniami art. 5, 6 i 7 muszą być uwzględnione w procedurze wydawania zezwolenia inwestycyjnego.

Artykuł 9

Właściwy organ lub właściwe organy po podjęciu decyzji poinformują zainteresowaną opinię publiczną o:

- treści decyzji i związanych z nią wymogach,
- przyczynach i uwarunkowaniach, na których decyzję oparto, jeżeli tak stanowi prawodawstwo państw członkowskich.

Państwa członkowskie wprowadzą szczegółowe zasady udzielania takich informacji.

Jeżeli któremuś państwu członkowskiemu udzielono informacji na podstawie art. 7, to będzie ono również poinformowane o odnośnej decyzji.

Artykuł 10

Postanowienia niniejszej dyrektywy nie naruszają zobowiązań właściwych organów do przestrzegania ograniczeń nałożonych przez krajowe przepisy i decyzje administracyjne oraz przez przyjęte praktyki prawne odnośnie tajemnicy przemysłowej i handlowej oraz zabezpieczenia interesu publicznego.

Przekazywanie informacji innemu państwu członkowskiemu, jeżeli stosuje się postanowienia art. 7, oraz przyjęcie informacji przez inne państwo członkowskie podlegać będzie ograniczeniom obowiązującym w państwie członkowskim, w którym przedsięwzięcie jest proponowane.

Artykuł 11

1. Państwa członkowskie i Komisja będą wymieniać informacje o doświadczeniach uzyskanych przy stosowaniu niniejszej dyrektywy.

2. W szczególności państwa członkowskie informować będą Komisję o kryteriach i/lub progach przyjętych do selekcji odnośnych przedsięwzięć zgodnie z treścią art. 4 ust. 2 lub też o danych rodzajach przedsięwzięć, które na podstawie art. 4 ust. 2 są przedmiotem oceny na podstawie art. od 5 do 10.

3. Komisja po upływie pięciu lat od notyfikacji niniejszej dyrektywy prześle Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie o jej stosowaniu i skuteczności. Sprawozdanie oparte będzie na wspomnianej wymianie informacji.

4. Komisja na podstawie wymiany informacji przedstawi Radzie w miarę potrzeby dodatkowe propozycje, mające na celu stosowanie dyrektywy w dostatecznie skoordynowany sposób.

Artykuł 12

1. Państwa członkowskie podejmą w ciągu trzech lat od notyfikacji dyrektywy⁷ działania konieczne do jej wykonywania.

2. Państwa członkowskie przedstawią Komisji teksty postanowień prawa krajowego, które wprowadzą w życie w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 13

Przepisy niniejszej dyrektywy nie naruszają praw państw członkowskich do ustanawiania bardziej surowych regulacji odnośnie zakresu i procedury oceniania skutków w środowisku.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa adresowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 czerwca 1985 roku.

W imieniu Rady

Przewodniczący

A. BIONDI

ZAŁĄCZNIK I

Przedsięwzięcia podlegające ocenie zgodnie z postanowieniami artykułu 4 ustęp 1

1. Rafinerie ropy naftowej (z wyjątkiem przedsiębiorstw wytwarzających jedynie smary z ropy naftowej) i instalacje zgazowywania i upłynniania węgla i łupków bitumicznych w ilości co najmniej 500 t na dobę.
2. Elektrownie ciepłne i inne instalacje spalania o mocy cieplnej co najmniej 300 megawatów oraz elektrownie jądrowe i inne reaktory jądrowe (wyjąwszy instalacje badawcze do produkcji i przetwarzania materiałów rozszczepialnych i wzbogaconych, o mocy nie przekraczającej 1 kilowata przy ciągłym obciążeniu termicznym).
3. Instalacje przeznaczone wyłącznie do stałego składowania i ostatecznego usuwania odpadów radioaktywnych.
4. Kombinaty wstępnego wytopu żelaza i stali.
5. Zakłady wydobywania azbestu oraz obróbki i przetwarzania azbestu i produktów zawierających azbest; zakłady produkujące wyroby azbestowo-cementowe o rocznej wydajności większej niż 20 000 t wyrobu końcowego; urządzenia do produkcji materiałów ciernych o rocznej produkcji większej niż 50 t wyrobu końcowego i inne, zużywające azbest w ilości większej niż 200 t na rok.
6. Zintegrowane instalacje chemiczne.
7. Budowa autostrad, dróg szybkiego ruchu⁸ i dalekobieżnych linii ruchu kolejowego oraz portów lotniczych⁹ z głównym pasem startowym o długości 2100 m lub więcej.
8. Porty handlowe, jak też śródlądowe drogi wodne i porty, pozwalające na przejście jednostek o wyporności ponad 1350 t.
9. Instalacje do usuwania niebezpiecznych i toksycznych odpadów przez spalanie, obróbkę chemiczną lub składowanie.

ZAŁĄCZNIK II

Przedsięwzięcia podlegające ocenie zgodnie z postanowieniami artykułu 4 ustęp 2

1. Rolnictwo:

- (a) restrukturyzacja posiadłości ziemskich;
- (b) przeznaczanie pod intensywną uprawę terenów nie uprawianych i terenów z częściowo zachowaną naturalną przyrodą;
- (c) przedsięwzięcia związane z gospodarką wodną w rolnictwie;
- (d) wstępne zalesianie, jeżeli może doprowadzić do niekorzystnych zmian ekologicznych, oraz meliorowanie gruntów w celu przeznaczenia go do innego użytkowania;
- (e) ферmy drobiu;

- (f) fermy trzody chlewnej;
- (g) chów i hodowla łososia;
- (h) odzyskiwanie terenów lądowych z morza.

2. Przemysł wydobywczy:

- (a) wydobywanie torfu;
- (b) głębokie wiercenia, z wyjątkiem wierceń w celu badania stabilności podłoża, a w szczególności wiercenia:
 - geotermiczne,
 - w celu magazynowania odpadów jądrowych,
 - w celu zaopatrzenia w wodę;
- (c) wydobywanie minerałów innych niż metalonośne i do wytwarzania energii, takich jak: marmur, piasek, żwir, łupki, sól, fosforyty i potaż¹⁰ ;
- (d) podziemne wydobywanie węgla kamiennego i brunatnego;
- (e) odkrywkowe wydobywanie węgla kamiennego i brunatnego;
- (f) wydobywanie ropy naftowej;
- (g) wydobywanie gazu ziemnego;
- (h) wydobywanie rud;
- (i) wydobywanie łupków bitumicznych;
- (j) odkrywkowe wydobywanie minerałów innych niż metalonośne i do produkcji energii;
- (k) powierzchniowe instalacje przemysłowe w kopalniach węgla, ropy naftowej, gazu ziemnego i rud, jak też w kopalniach łupków bitumicznych
- (l) koksownie (sucha destylacja węgla);
- (m) urządzenia do produkcji cementu.

3. Przemysł energetyczny:

- (a) instalacje przemysłowe do wytwarzania elektryczności, pary i gorącej wody (jeśli nie są wymienione w zał. D);
- (b) instalacje przemysłowe do transportu gazu, pary i gorącej wody; linie napowietrzne do przesyłania energii elektrycznej;
- (c) magazynowanie gazu ziemnego na powierzchni terenu;

- (d) podziemne magazynowanie gazów palnych;
- (e) magazynowanie paliw kopalnych na powierzchni;
- (f) przemysłowe brykietowanie węgla kamiennego i brunatnego;
- (g) urządzenia do produkcji paliw jądrowych i instalacje do ich wzbogacania;
- (h) instalacje do wtórnego przetwarzania napromieniowanych paliw jądrowych;
- (i) urządzenia do zbierania i przetwarzania odpadów radioaktywnych (jeśli nie są wymienione w zał. I);
- (j) produkcja energii elektrycznej polegająca na wykorzystaniu energii wody.

4. Przetwórstwo metali:

- (a) hutnictwo żelaza i stali, włącznie z odlewniami, kuźniami, walcowniami i ciągarнями (jeśli nie są wymienione w zał. I);
- (b) hutnictwo metali nieżelaznych, włącznie z wytapianiem, rafinowaniem, ciągnięciem i walcowaniem, z wyjątkiem metali szlachetnych;
- (c) wyciskanie, wyciąganie i wyłaczanie dużych odlewów;
- (d) powierzchniowa obróbka i powlekanie metali;
- (e) produkcja kotłów, zbiorników, kadzi i innych pojemników z blach;
- (f) produkcja i montowanie pojazdów mechanicznych oraz produkcja silników;
- (g) stocznie;
- (h) zakłady budowy i naprawy samolotów;
- (i) produkcja sprzętu kolejowego;
- (j) wyłaczanie eksplozyjne;
- (k) prażenie i spiekanie rud metali.

5. Wyrób szkła

6. Przemysł chemiczny:

- (a) przetwarzanie półproduktów i wyrób chemikaliów (jeśli przedsięwzięcia takie nie są wymienione w zał. I);
- (b) produkcja pestycydów i farmaceutyków, farb i lakierów, elastomerów i nadtlenków;
- (c) zbiorniki ropy naftowej, substancji petrochemicznych i chemikaliów.

7. Przemysł spożywczy:

- (a) produkcja olejów oraz innych tłuszczów roślinnych i zwierzęcych;
- (b) produkcja i puszkowanie konserw mięsnych i owocowo-warzywnych;
- (c) wytwarzanie wyrobów mleczarskich;
- (d) browary i słodownie;
- (e) wytwarzanie wyrobów cukierniczych i z syropu;
- (f) ubojnie zwierząt;
- (g) krochmalnie przemysłowe;
- (h) zakłady przetwórstwa ryb, produkcja olejów i mączki rybnej;
- (i) cukrownie.

8. Przemysł tekstylny, skórzany, drzewny i papierniczy:

- (a) przemysłowe pranie, odtłuszczanie i wybielanie wełny;
- (b) wytwarzanie płyt pilśniowych, wiórowych i sklejek;
- (c) wytwarzanie pulpy, papieru i kartonów;
- (d) farbiarnie;
- (e) zakłady celulozowo-papiernicze;
- (f) garbarnie i zakłady przemysłu skórzanego;

9. Przemysł gumowy:

- (a) produkcja i przetwarzanie wyrobów opartych na elastomerach.

10. Przedsięwzięcia inwestycyjne w zakresie infrastruktury:

- (a) przedsięwzięcia inwestycyjne na obszarach przemysłowych;
- (b) przedsięwzięcia inwestycyjne na terenach miejskich;
- (c) wyciągi narciarskie i kolejki linowe;
- (d) budowa dróg, portów, także rybackich oraz lotnisk (jeżeli przedsięwzięcia takie nie są wymienione w zał. I);
- (e) kanalizacja i obiekty przeciwpowodziowe;
- (f) zapory i inne urządzenia przeznaczone do gromadzenia lub zatrzymywania wody na dłuższe okresy;

(g) linie tramwajowe, linie kolei nadziemnej i podziemnej, kolejki wiszące lub podobne szczególnego typu, używane wyłącznie lub głównie do transportu pasażerskiego;

(h) rurociągi gazowe i naftowe;

(i) budowa akweduktów transportujących wodę na dalekie odległości;

(j) przystanie jachtowe.

11. Inne przedsięwzięcia:

(a) osiedla rekreacyjne, kompleksy hotelowe;

(b) stałe tory wyścigowe i do jazd próbnych dla samochodów i motocykli;

(c) składowiska odpadów przemysłowych i bytowych (jeśli nie są wymienione w zał. I);

(d) oczyszczalnie ścieków;

(e) wylewiska (zbiorniki) osadów;

(f) składnice złomu żelaza;

(g) stanowiska do prób silników, turbin lub reaktorów;

(h) produkcja sztucznych włókien mineralnych;

(i) wyrób, pakowanie, ładowanie lub umieszczanie prochu strzelniczego i materiałów wybuchowych w nabojach;

(j) zakłady utylizacyjne.

12. Modyfikacje w celach rozwojowych przedsięwzięć inwestycyjnych wymienionych w załączniku I oraz przedsięwzięcia wymienione w załączniku I, ale realizowane wyłącznie lub głównie w celu opracowania i wypróbowania nowych technologii lub nowych produktów i nie używane dłużej niż przez jeden rok.

ZAŁĄCZNIK III

Informacje, o których mowa w artykule 5 ustęp 1

1. Opis przedsięwzięcia obejmujący w szczególności:

– opis charakterystyki fizycznej całej inwestycji i wymagań zagospodarowania terenu w czasie poszczególnych faz budowy i eksploatacji;

– opis zasadniczych właściwości procesów produkcyjnych, np. rodzaju i ilości używanych materiałów;

– oszacowanie typu oraz ilości spodziewanych pozostałości i emisji (zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby, hałasu, wibracji, światła, ciepła, promieniowania itp.) jako wyniku funkcjonowania proponowanego przedsięwzięcia.

2. W razie potrzeby zarys zasadniczych wariantów rozpatrzonych przez inwestora, włącznie ze wskazaniem głównych powodów dokonanego przez niego wyboru, przy uwzględnieniu skutków dla środowiska.

3. Opis elementów środowiska, na które może w znaczący sposób oddziaływać proponowane przedsięwzięcie, obejmujący w szczególności ludność, faunę, florę, gleby, wody, powietrze, czynniki klimatyczne, składniki materialne, włącznie z dziedzictwem architektury i archeologii, krajobraz oraz wzajemne oddziaływanie między tymi czynnikami.

4. Opis możliwych znaczących skutków proponowanego przedsięwzięcia w środowisku¹¹, wynikających z następujących czynników:

- istnienia inwestycji,
- korzystania z zasobów naturalnych,
- emisji zanieczyszczeń, uciążliwości i unieszkodliwiania odpadów,

oraz wykonany przez inwestora opis zastosowanych metod prognozowania w celu oceny skutków w środowisku.

5. Opis przewidywanych działań mających na celu zapobieganie, zmniejszanie oraz tam, gdzie to możliwe, kompensowanie znaczących szkodliwych oddziaływań na środowisko.

6. Streszczenie w języku nietechnicznym treści informacji podawanych zgodnie z niniejszym załącznikiem.

7. Wskazanie trudności (niedostatków technicznych lub braku wiedzy), które inwestor napotkał przy zbieraniu wymaganych informacji.

Przypisy:

¹OJC 169, 9.7.1980 r., s.14

²OJC 66, 15.3.1982 r., s. 89

³OJC 185, 27.7.1981 r., s.8

⁴OJC 112, 20.12.1973 r., s.1

⁵OJC 139, 13.6.1977 r., s.1

⁶OJC 46, 17.2.1983 r., s.1

⁷Dyrektywa niniejsza została notyfikowana państwom członkowskim w dniu 3 lipca 1985 roku.

⁸W niniejszej dyrektywie "droga szybkiego ruchu" oznacza drogę spełniającą wymagania zawarte w umowie europejskiej o głównych drogach ruchu międzynarodowego (AGR) z dnia 15 listopada 1975 roku.

⁹W niniejszej dyrektywie "port lotniczy" oznacza port lotniczy zgodnie z określeniem zawartym w Konwencji Chicagowskiej z 1944 roku, ustanawiającej Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego (zał.14)

¹⁰Sole potasowe (red. pol.)

¹¹Opis ten powinien obejmować bezpośrednie oraz pośrednie, wtórne, kumulatywne, krótko-, średnio- i długookresowe, stałe i czasowe, pozytywne i negatywne skutki przedsięwzięcia.